

விநாயகர் துதி

1

தத்தன தனதன தத்தன தனதன
தத்தன தனதன தனதான
கைத்தல நிறைகனி யப்பமொ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுக னடிபேணிக்
கற்றிடு மடியவர் புத்தியி லுறைபவ
கற்பக மெனவினை கடிதேகும்
மத்தமு மதியமும் வைத்திடு மரன்மகன்
மற்பொரு திரள்புய மதயானை
மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழ் மலர்கொடு பணிவேனே
முத்தமி ழடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே
முப்புர மெரிசெய்த அச்சிவ னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிர மணிபடும்
அப்புன மதனிடை இபமாகி
அக்குற மகளுட னச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

கைத்தலம் நிறைகனி அப்பமொடு அவல் பொரி
கப்பிய கரி முகன் அடிபேணி
கற்றிடும் அடியவர் புத்தியில் உறைபவ
கற்பகம் என வினை கடிது ஏகும்
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடும் அரன் மகன்

மல் பொரு திரள் புய மத யானை

மத்தள வயிறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டு அவிழ் மலர் கொடு பணிவேனே

முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரி தனில்
முற்பட எழுதிய முதல்வோனே

முப்புரம் எரி செய்த அச்சிவன் உறை ரதம்
அச்சு அது பொடி செய்த அதிதீரா

அத்துயர் அது கொடு சுப்பிரமணி படும்
அப்புனம் அதனிடை இபம் ஆகி

அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கணம் மணம் அருள் பெருமானே .

பத உரை

கைத்தலம் = கையில் . நிறை = நிறைய . கனி = பழம் . அப்பம் ஒடு
அவல் பொரி = அப்பம் , அவல் , பொரி (இவைகளை) . கப்பிய = வாரி
உண்ணும் . கரி முகன் = யானை முகக் கடவுளன் . அடி பேணி =
திருவடிகளை விரும்பி .

கற்றிடும் அடியவர் = கற்கும் அடியவர்களுடைய . புத்தியில்
உறைபவ = மனதில் உறைபவனே . கற்பகம் என = (உன்னைக்)
கற்பகமே என்று கூறினால் . வினை = வினைகள் (யாவும்) . கடிது
ஏகும் = விரைவில் ஓடிப் போகும் .

மத்தமும் - ஊமத்த மலரும் . மதியமும் = (பிறைச்) சந்திரனும் .
வைத்திடும் அரன் மகன் = (சடையில்) தரித்த சிவபெருமானுடைய
மகனும் . மல் பொரு திரள் புய = மற்போருக்குத் தக்க திரண்ட
தோள்களையுடையவனும் . மத யானை = மத யானையை
ஒத்தவனும் .

மத்தள வயிறனை = மத்தளம் போன்ற வயிறு உடையவனும் .
உத்தமி = உத்தமியாகிய (பார்வதியின்) . புதல்வனை = மகனும்
(ஆகிய கணபதியை) . மட்டு அவிழ்
மலர் கொடு = வாசனை வீசும் மலர்களைக் கொண்டு .
பணிவேனே = நான் பணிவேன் .

முத்தமிழ் அடைவினை = முத்தமிழை எல்லாம் . முற்படு கிரி
தனில் = (மலைகளுள்) முற்பட்டதான மேரு மலையில் . முற்பட
எழுதிய = முதல் முதலில் எழுதிய . முதல்வோனே =
முதன்மையானவனே .

முப்புரம் எரி செய்த = (அசுரர்களின்) திரி புரங்களையும் எரித்த .
அச்சிவன் = அந்தச் சிவ பெருமான் . உறை ரதம் = எழுந்தருளிய
இரதத்தின் . அச்சு அது = அச்சை . பொடி செய்த = பொடியாக்கிய .
அதி தீரா = மிக்க தீரனே .

அத்துயரது கொடு = (வள்ளியம்மை மீது கொண்ட காதலாகிய)
அந்தத் துயரத்தோடு . சுப்பிர மணி படும் = (உன் தம்பியாகிய)
சுப்பிரமணி நடந்த . அப்புனம் அதன் இடை = அந்தத் (தினைப்)
புனத்திடை . இபமாகி = யானையாகத் தோன்றி .

அக்குற மகளுடன் = அந்த குற மகளாகிய வள்ளியுடன் . **அச்சிறு முருகனை** = அந்தச் சிறிய முருக வேளை . **அக்கணம்** = அப்பொழுதே . **மணம் அருள் பெருமானே** = மணம் புரிவித்த பெருமானே .

சுருக்க உரை

கை நிறையப் பழம், அப்பம், அவல், பொரி இவைகளை வாரி உண்ணும் யானை முகக் கடவுளின் திருவடியை விரும்பிக் கற்கும் அடியவர் உள்ளத்தில் உறைபவனே . உன்னைக் கற்பகமே என்று கூறினால் விரைவில் வினைகள் யாவும் ஓடிப் போகும் . ஊமத்தம், பிறைச்சந்திரன், இவற்றைச் சடையில் அணிந்துள்ள சிவபெருமானின் மகனும், மற்போருக்குத் தக்க திரண்ட தோள்களை உடையவனும், மதயானையை ஒத்தவனும், மத்தளம் போன்ற வயிற்றை உடையவனும் உத்தமியாகிய பார்வதியின் மகனுமாகிய கணபதியை, வாசனை வீசும் மலர்களைக் கொண்டு நான் பணிவேன் .

முத்தமிழை எல்லாம் பழமையான மேரு மலையில் முன்பு எழுதிய முதன்மையானவனே . திரிபுரங்களை எரித்த சிவபெருமானுடைய இரதத்தின் அச்சைப் பொடியாக்கிய மிக்க வல்லவனே . வள்ளி நாயகியின் மீதுள்ள காதலால் துயரமுற்ற உன் தம்பியாகிய சுப்பிரமணி நடந்த அந்தத் தினைப் புனத்தில் யானையாகத் தோன்றி, அந்தக் குற மகளுடன் இளையவனாகிய முருக வேளுக்கு மணம் புரிவித்த பெருமானே . உன்னை மட்டவிற்ப மலர் கொண்டு பணிவேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

அ. முத்தமிழடைவினை முற்படு கிரிதனில் முற்பட எழுதிய

பொரி, அவல், பழம் முதலிவற்றைப் படைத்து, விநாயகரைத் துதித்து, வியாச முனிவர் கூறிவர மேரு மலையை ஏடாகவும், தமது தந்தமே எழுத்தாணியாகவும் கொண்டு, விநாயகர் பாரதத்தை எழுதினார் என்பது புராணம் .

(நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே வாடாத தவவாய்மை முனிராஜன் மாபார தஞ்சொன்ன நான்

ஏடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கு ரெழுத்தானிதன்
கோடாக எழுதும் பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ)— வில்லி பாரதம்

(பாரதத்தை மேரு வெளி வெளி திகழ்
கோடொ டித்த நாளில் வரைஇ வரைஇ பவர்
பானி றக்க ணேசர் குவா குவா கனர் இளையோனே)- திருப்புகழ் (சீர்சிறக்கும்).

(பருகிடு பெருவயி றுடையவர் பழமொழி
எழுதிய கணபதி மிளையோனே)--- திருப்புகழ் (ஒருபதுமிரு).

ஆ. அச்சது பொடி செய்த அதிதீரா

திரிபுரம் எரிக்கத் தொடங்குகையில் சிவபெருமான் விநாயகரைப் பூசிக்க மறந்தார் .
ஆதலால் சிவபெருமான் ஏறி வந்த தேரின் அச்சமுரியும்படி விநாயகர் செய்தார்
என்பது புராணம் .

இ கற்பகம் – கற்பகத்தரு – வேண்டியனவற்றை எல்லாம் கொடுக்கவல்லது.
தேவலோகத் தில் இருக்கும் ம்ரங்களில் (ஐந்தரு) ஒன்று – மற்றவைகள்
சந்தானம் , மந்தாரம் , பரிசாதம் , அரிசந்தனம் .

அப்புனம் அதனிடை இபம் ஆகி

விநாயகர் உதவியது தன் அருமைத் தம்பிக்கு . உதவிய வரலாறு. விநாயகர் உதவி
இன்றி வள்ளியைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்க முடியாது . திருமாலின்
கண்மலரின் தோன்றிய இரு பெண்களில் ஒருத்தியான சுந்தரவல்லி முருகப்
பெருமானைத் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டி தவமிருக்க முருகன் அவளைப்
பூமியில் பிறந்து தம்மை மணப்பாள் எனச் சொல்கின்றார் . அவளும் நம்பிராஜனுக்கு
மகளாய்த் தோன்றி வள்ளிமலையில் வளர்ந்து வருகின்றாள் . வள்ளி என்ற பெயரில்
வளர்ந்து வந்த அவளைத் திருமணப் பருவம் வந்ததும் , மணம் செய்து கொள்ள
முருகன் ஒரு வேடனாய் , பின்னர் கிழவனாய் வர, வள்ளி மறுக்கின்றாள் . முருகன்
வள்ளிக்கு யானையின் மீது உள்ள பயத்தைப் புரிந்து கொண்டு , தன் அண்ணனான
விநாயகரை வேண்டி , விநாயகரும் யானை உருவில் வந்து வள்ளியோடு முருகனுடன்
சேர்ந்து விளையாடல்கள் புரிந்து பின்னர் வள்ளியை முருகன் திருமணம் செய்து
கொள்ள உதவுகின்றார்

2

விநாயகர் துதி

தத்ததன தத்ததன தத்ததன தத்ததன
தத்ததன தத்ததன

தனதான

பக்கரைவி சித்ரமணி பொற்கலணை யிட்டநடை

பட்சியெனு முகர்துர

கமுநீபப்

பக்குவம லர்த்தொடையும் அக்குவடு பட்டொழிய

பட்டுருவ விட்டள்கை

வடிவேலும்

திக்கதும திக்கவரு குக்குடமும் ரட்சைதரு

சிற்றடியு முற்றியப

னிருதோளும்

செய்ப்பதியும் வைத்துயர்தி ருப்புகழ்வி ருப்பமொடு

செப்பெனள னக்கருள்கை

மறவேனே

இக்கவரை நற்கனிகள் சர்க்கரைப ருப்புடனெய்

எட்பொரிய வற்றுவரை	இளநீர்வண்
டெச்சில்பய றப்பவகை பச்சரிசி பிட்டுவெள	
ரிப்பழமி டிப்பல்வகை	தனிமூலம்
மிக்கஅடி சிற்கடலை பட்சணமெ னக்கொளொரு	
விக்கிநச மர்த்தனெனும்	அருளாழி
வெற்பகுடி லச்சடில விற்பரம ரப்பரருள்	
வித்தகம ருப்புடைய	பெருமாளே .

பதம் பிரித்தல்

பக்கரை விசித்திர மணி பொன் க(ல்)லணை இட்ட நடை
பட்சி எனும் உக்ர துரகமும் நீப

பக்குவ மலர் தொடையும் அ குவடு பட்டு ஒழிய
பட்டு உருவ விட்டு அருள் கை வடி வேலும்

திக்கு அது மதிக்க வரு(ம்) குக்குடமும் ரட்சை தரும்
சிற்று அடியும் முற்றிய பன்னிரு தோளும்

செய்ப்பதியும் வைத்து உயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு
செப்பு என எனக்கு அருள்கை மறவேனே

இக்கு அவரை நல் கனிகள் சர்க்கரை பருப்புடன் நெய்
எள் பொரி அவல் துவரை இள நீர் வண்டு

எச்சில் பயறு அப்ப வகை பச்சரிசி பிட்டு வெளரி
பழம் இடி பல்வகை தனி மூலம்

மிக்க அடிசில் கடலை பட்சணம் என கொள் ஒரு
விக்கிந சமர்த்தன் என்னும் அருள் ஆழி

வெற்ப குடில சடில வில் பரமர் அப்பர் அருள்
வித்தக மருப்பு உடைய பெருமானே .

பத உரை

பக்கரை = அங்கவடி . { குதிரைக்கு முதுகில ஏறி உட்காருவதற்காக போடப்படும் அணி
-தொகுப்பாசிரியர்கள் }

விசித்ர மணி = பேரழகான மணி .

பொன் கல்லணை இட்ட = பொன் நிறமான சேணம் (இவைகளைப்
பூண்டு).

நடை = நடக்கும் .

பட்சி எனும் = பறவையாகிய .

உக்ர = மிடுக்குள்ள .

துரகமும் = (மயிலாகிய) குதிரையையும் .

நீப = கடம்ப (மரத்தின்).

பக்குவ மலர்த் தொடையும் = தக்க மலர் மாலையையும் .

அ = அந்த .

குவடு = (கிரௌஞ்ச) மலை .

பட்டு ஒழிய = அழிந்து ஒழியும்படி .

பட்டு உருவ = அதன் மேல் பட்டு ஊடுருவிச் செல்லும்படி .

விட்டு அருள் = விட்டருளிய .

கை = கையில் உள்ள .

வடிவேலும் = கூர்மையான வேலையும் .

திக்கு அது = திக்குகள் .

மதிக்க வரும் = மதிக்கும்படி எழுந்துள்ள .

குக்குடமும் = சேவலையும் .

ரட்சை தரு = காத்தளிக்கும் .

சிற்றடியும் = சிறிய திருவடிகளையும் .
முற்றிய = திரண்ட, வலிமைப்பெற்ற
பன்னிரு தோளும் = பன்னிரண்டு தோள்களையும் .

செய்ப்பதியும் = வயலூரையும் .
வைத்து = வைத்து .
உயர் திருப்புகழ் = உயர்ந்த திருப்புகழை .
விருப்பமொடு செப்பு என = விருப்பமோடு சொல்லுக என்று .
எனக்கு அருள்கை மறவேனே = எனக்கு அருள் செய்ததை மறக்க
மாட்டேன் .

இக்கு = கரும்பு .	அவரை = அவரை .
நல் கனிகள் = நல்ல பழங்கள் .	சர்க்கரை = சர்க்கரை .
பருப்புடன் நெய் = பருப்பு நெய் .	எள் பொரி = எள், பொரி .
அவல் = அவல் .	துவரை = துவரை .
இள நீர் = இள நீர் .	வண்டு எச்சில் = தேன் .

பயறு அப்ப வகை = பயறு, அப்ப வகைகள் .
பச்சரிசி பிட்டு = பச்சரிசி, பிட்டு .
வெ(ள்)ளரிப் பழம் = வெள்ளரிப்பழம் .
இடி = மாவு .
பல் வகை = பல வகையான .
தனி = ஒப்பற்ற .
மூலம் = கிழங்குகள் .

மிக்க அடிகில் = சிறந்த உணவு (வகைகள்) .
கடலை = கடலை (இவைகளை) .
பட்சணம் எனக் கொள் = பட்சணமாகக் கொள்ளும் .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

விக்கிந சமர்த்தர் = வினைகளை நீக்க வல்லவர்

என்னும் = என்று சொல்லப்படும் .

அருள் ஆழி = அருட் கடலே .

வெற்ப = (அருள்) மலையே .

குடில = வளைந்த . (குடிலம் என்றால் குரா மலர் என்றும் பொருள் உண்டு -
தொகுப்பாகிரியர்கள்)

சடில = சடையையும் .

வில் = (பினாகம்) என்னும் வில்லையும் (கொண்ட) .

பரமர் அப்பர் அருள் = மேலான அப்பர் பெற்றருளிய .

வித்தக = திறலோனே .

மருப்பு உடைய பெருமானே = (யானைக்) கொம்பு உடைய
பெருமானே .

சுருக்க உரை

அங்கவடி , அழகிய மணி, சேணம் இவைகளைப் பூண்டு நடக்கும் , மிடுக்கான மயிலான குதிரையையும் , கடம்ப மரத்தின் மலர்களையும் , கிரௌஞ்ச மலை பொடிபடச் செலுத்திய , கரத்தில் ஏந்திய வேலையும் , திக்குகள் மதிக்கும் சேவலையும் , வயலு\ரையும் வைத்துத் திருப்புகழ் பாடுக என்று எனக்கு அருள் செய்ததை நான் மறவேன் .

கரும்பு , அவரை , அப்பம் முதலிய உணவு வகைகளைப் பட்சணமாகக் கொண்டு விக்கின சமர்த்தர் என்று பெயர் கொண்ட அருள் கடலே , அருள் மலையே . வளைந்த சடையைக் கொண்ட சிவபெருமான் அருளிய திறலோனே . யானைக் கொம்பு உடைய பெருமானே . திருப்புகழ் பாடுக எனக்குச் செப்பியதை நான் மறவேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

இப்பாடல் விநாயகர் துதிப் பாடல் .

முத்ததை தரு என்ற பாடல் அடி எடுத்துக்கொடுத்த பிறகு அருணகிரியார் பாடிய முதல் பாடல் இதுதான். கைத்தல என்பது வழி வழியாக முதல் பாடலாக இருந்தாலும் அருணகிரியார் பாடிய முதல் பாடல் இதுதான்

"எப்படிப் பாடுவது ?" என்று கேட்ட அருணகிரியை வயலூருக்கு வரச்சொல்லிவிட்டார் . அங்கு சென்ற அருணகிரி மீண்டும் முருகனிடம் கேட்டபோது , தம்முடைய மயில் , வேல் , சேவல் , மலர்மாலை , தம்முடைய திருவடி , பன்னிரு தோள்கள் , தாம் அமர்ந்துள்ள பதி ஆகியவற்றை வைத்துப் பாடுமாறு கூறினார் . ஆகவே , முதல் பாடலை விநாயக வணக்கமான பாடலாக அமைத்து அதிலேயே ,

முருகனுடைய மயில் - பக்கரை விசித்ர மணி பொற்கலனை இட்ட நடை பட்சி எனும் உக்ர துரகம் ,

மலர்மாலை - நீபப் பக்குவ மலர்த் தொடை

வேல் - அக் குவடு பட்டு ஒழிய பட்டு உருவ விட்டு அருள் கை வடிவேல்

சேவல் - திக்கு அது மதிக்க வரும் குக்குடம்

முருகனுடைய திருவடி - ரக்கூட தரு சிற்றடி

பன்னிரு தோள் - முற்றிய பன்னிரு தோள்

முருகனுடைய திருப்பதி - செய்ப்பதி வைத்து உயர் திருப்புகழ்

விருப்பமொடு செப்பு என எனக்கு அருள்கை மறவேனே

முருகன் குறிப்பிட்ட அனைத்தையுமே அமைத்துப் பாடிவிட்டார் . தாம் பாடுவது திருப்புகழ் என்று பெயரையும் குறிப்பிட்டுவிட்டார் . அவர் இந்த அமைப்பில் பாடிய பதினாறாயிரம் பாடல்களும் திருப்புகழ் என்ற பெயரைப் பெற்றன . இதில் இன்னொரு விசேஷமும் உண்டு . விநாயகப் பெருமானுக்கு உகந்த நைவேத்தியங்களையெல்லாம் வரிசையாகப் பட்டியல் போட்டிருக்கிறார் .

இக்கு , அவரை , நற்கனிகள் , சர்க்கரை , பருப்பு , நெய் , எள்பொரி , அவல் , இளநீர் , வண்டெச்சில் =தேன் , பயறு அப்பவகை , பச்சரிசி பிட்டு , வெள்ளரிப்பழம் , இடியப்பம் வகையறா , தனிமூலம் மிக்க அடிசில் , கடலை

இந்தப் பாடலை அருணகிரிநாதர் பாடியபோது விநாயகர் அதில் மிகவும் லயித்துப்போய் , ரசித்து தலையை அசைத்துக் கேட்டாராம் . திருப்புகழ் நூலுக்கு அதிகாரபூர்வமாகப் பாடப்பட்ட முதற்பாடல் வயலூர் விநாயகரைத் துதித்து முருகனின் சிறப்பம்சங்களை அமைத்து முருகன் ஆணையிட்டது போலப் பாடிய 'பக்கரை விசித்ரமணி ' திருப்புகழ் பாடல்தான் .
- டாக்டர் எஸ்.ஜெயபாரதி

விரிவுரை குகழீ ரசபதி

23 வகை தானா , நிவேதனப் பொருள்களை அன்பர்கள் மேன்மேலும் இடுகின்றனர். உலகம் அனைத்தையும் தன் பெருத்த தொந்தியில் வைத்து காக்கும் பெருமாதற்கு அவைகள் பட்சணம் என்னும் சிற்றுண்டி அளவு தான். அதற்காக நாம் சும்மா இருந்து விடலாமா ? மலையத்தனை சுவாமிக்கு கடுகத்தனை கற்பூரம் என்பது பழைய பழமொழி. அது போல் நம்

அன்பின் அறிகுறியாக நாம் விரும்பும் பொருள்களை நம்பனிடம் சமர்ப்பிப்போம் என்பது சிறந்த பக்தர்களின் சிந்தனை.

வெல்லத்தில் பிள்ளையார் பிடித்து வைத்தார் ஒருவர். அதையே சிறிது கிள்ளி நிவேதித்தார் அவர். அவர் உள்ளம் அறிந்து அதையும் மகிழ்ந்தார் ஆனைமுகர். - எள்ளரே ஆயினும் யாவர் ஒன்று எண்ணுதல் முன்னரே உனது தாள் முடியுறப் பணிவரேல் அள்ளர் தம் சிந்தை போல் ஆக்குதி அலது உனை உள்ளலார் செய்தியை ஊறு செய்திடு நீ - என்று அந்த ஓங்கார மூர்த்தியின் உளத்தில் உணர்த்தினார் சிவபிரான். அந்த நாள் முதல் விக்கினங்களை ஆக்க வல்லார், வந்த விக்கினங்களை போக்க வல்லார் விநாயகர் என்று உணர்ந்து வழிபட்டு உய்கின்றார் மேலோர்.

மும்மல அழுக்கில் மூழ்கிய உயிர்களை கழுவிக் காக்கும் அருட் கடலே, மேலேற்றும் அருள் மலையே, சிவனார் அருளிய அருளாளர், இமையவர் இடர் தவிர்க்கும் ஒற்றைக் கொம்பால் ஆணவ யானையை அடர்ப்பவனே, தடத்த நிலையில் கம்பீரா, சொருப நிலையில் ப்ரம்ம சைத்தன்யமாக பிரகாசிப்பவனே, மோசமான உலக வாழ்வில் நாசமாகதபடி என்னையும் பொருளாகக் கொண்டு என் முன் எழுந்தருளினே.

அருணகிரி, அமுதினும் இனிக்கும் பழமைத் தமிழால் ஓங்கார மயிலின் பெருமையைப் பாடு. சிவபோகம் தரும் கடப்ப மாலையை கனிவு கொண்டு பாடு. சாதுக்களை சாய்த்த வஞ்சக் க்ரவுஞ்ச பகை அழிய ஊடுருவி பாய்ந்து அயை ஒழித்த ஞான சக்தியாம் வேற்படைப் பாடு. அகில உலகமும் அன்போடு பாரட்டும் நாதச் சேவலை பாடு. பரிபுரண ஞானம் பாலிக்கும் பரம குமரன் இளம் திருவடிகளைப் பாடு. வரத முருகன் வயலுர் வாசியைப் பாடு. பாடிக் கொண்டே இரு. என்று கணேசா, நீர் செய்த மா பெரும் உபதேசத்தை மறக்கவே மாட்டேன். உமது வாக்கு என் நாக்கில் வாழுகிறது என்று மூத்த பிள்ளையாரை அருணகிரியார் ஏத்திய பாடல் இது.

தொகுப்பாசிரியர்கள் குறிப்பு

இந்த திருப்புகழ் என்ற பெயர் இந்நூலில் எங்கெல்லாம் வருகிறது என பார்த்தால்

'திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பு என எனக்கருள்கை மறவேனே ' -----பக்கரை

'சொலற்கரிய திருப்புகழை உரைத்தவரை
அடுத்த பகை அறுத்தெறிய உறுக்கியெழும் ' ----- வேல்வகுப்பு

ஒளி வளர் திருப்புகழ் மதாணி க்ருபாகரனும் ----- வேடிச்சி காவலன் வகுப்பு

திருப்புகழை உரைப்பவர்கள் படிப்பவர்கள் மிகப் பகைமை
செயித்தருளும் இசை பிரிய ----- கருப்புவிடில்

இருப்பு அவல் திருப்புகழ் விருப்பொடு படிப்பவர் ----- இருப்பவல்

பழிப்பவர் தமக்கும்
திருப்புகழ் நெருப்பு என்று அறிவோம் யாம் ----- சினத்தவர்

திருப்புகழ் ஓதும் கருத்தினர் சேரும் ----- வினைக்கின

திருபுகழை ஓதற்கு எனக்கு அருள்வோனே ----- சரியையா

சித்ர கவித்துவ சத்தம் மிகுத்த திருப்புகழை ----- பத்தர் கணப்ரிய

உன கமல பத (ம்) நாடி உருகி
உ (ள்)ளத்து அமுது ஊற உனது திருப்புகழ் ஓத ----- பழியுறு சட்டகமான

மெய் திருப்புகழ் பெறு வயலுாரா ----- ஆசார வீன

யான் ஆக நாம (ம்) அற்புத திருப்புகழ்
தேன் ஊற ஓதி -----ஆனாத ஞான புத்தி

சிவமமார் திருப்புகழை எனு நாவினில் புகழ - ----- வலிவாத
திகழ்புகழ் கற்றுச் சொற்கள் பயிற்றி ----- தலைமயிர்
ஓதுகின்ற திருப்புகழ் நித்தம் பாடும் அன்பு ----- கோல குங்கும
குறித்த நல் திருப்புகழ் ப்ரபுத்துவ கவித்துவ
குருத்துவத்து எனை பணித்து ----- - இலைச்சுருட்
மயலொடு மலமற அரிய பெரிய
திருப்புகழ் விளம்பு என் முன் அற்புதமெழுந்தருள் குக ----- - இதமுறு
படிப்பன திருப்புகழ் எடுப்பன முடிப்பன ----- துடித்தெதிர்
.....அருணை நாடதில் ஓது திருப்புகழ்
தணிய வோகையில் ஓத எனக்கருள் புரிவாயே----- மருவுலாவிடு
உனை பல நாளும் திருப்புகழாலும்
உரைத்திடுவார் தங்கு உளிமேவி ----- எனக்கெனயாவும்

திருப்புகழ் என்பது இசைத் தமிழில் இறைவனது புகழை ஒவ்வோர் அடியும் வகை வகையாக் எடுத்துரைத்துப் பாடுவதாகும். சுருக்க சொல்லின் புகழை பாடுவது என்பதே அதன் பொருள். இந்த விதத்தில் அமையும் எந்த கவிதையும் திருப்புகழ் ஆனாலும் அருணகிரிநாதரின் பாடல் தொகுப்பு மட்டுமே திருப்புகழ் என்ற பெயர் தாங்கி விளங்குகிறது.

அருணகிரிநாதர் பாடல் தொகுப்புக்கு யாரால் திருப்புகழ் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டது?

இதற்கு இரண்டு விடைகள் உண்டு.

‘நம்பினோர்க்கு’ ஒரு விடை. மற்றோர்க்கு இன்னொரு விடை.

(‘நம்புவதே வழியென்ற மறைதனை நாமிங்கு நம்பிவிட்டோம்’ என்றார் பாரதி;
“நம்பிக் கெட்டவர் எவரையா?” என்று பாடினார் பாபநாசம் சிவன்! :-))

சுந்தரர் போன்றோர் ‘திருப்புகழ்’ என்ற சொல்லாட்சியை ஈசன் புகழைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தி உள்ளனர். இந்தப் பொதுப் பெயர், பின்னர் அருணகிரியின் காலத்திற்குப் பின், அருணகிரியின் பாடல்களுக்குப் பெயராய் கால வழக்கில் மாறியது. உதாரணமாக, மார்க்க சகாய தேவர் திருவிரிஞ்சைப் பிள்ளைத் தமிழில், “எம் அருணகிரிநாதர் ஓது பதினாறாயிரம் திருப்புகழ் அமுதுமே ” என்றார். இப்படியே

மற்றோரும் அருணகிரியின் பாடல்களைத் 'திருப்புகழ்' என்றே குறிப்பிடத் தொடங்கினர் . யார் முதலில் சொன்னார் என்பதை நிர்ணயிக்க முடியாது . பின்னால் கால வழக்கில் தொங்கலுடன் பாடப்படும் வண்ணப் பாடல்கள் யாவுமே 'திருப்புகழ்' என்று குறிப்பிடப் பட்டு வரத் தொடங்கின . உதாரணம் : 'பஞ்சரத்னத் திருப்புகழ்' 'ராமானுஜதாசர் நூற்றெட்டுத் திருப்பதித் திருப்புகழ்' முதலிய திரட்டுகள் . இந்த விநாயகர் திருப்புகழில் 'வித்தக மருப்புடைய பெருமானே ! உயர் திருப்புகழ் விருப்பமொடு செப்பென எனக் கருள்கை மறவேனே' என்கிறார் அருணகிரி . அதனால் அருணகிரியின் பாடல்களுக்குத் 'திருப்புகழ்' என்ற பெயர் அளித்தது
வயலூர்ப் பொய்யாக் கணபதியே

தான் !

----- தகவல் உதவி - பசுபதி, கனடா

3

விநாயகர் துதி

உம்பர்தரு தேனுமணிக்
ஒண்கடலில் தேனமுதத்
இன்பரசத்தே பருகி
என்றனுயிர்க் காதரவுற்
தம்பி தனக்காக வனத்
தந்தை வலத்தா லருள்கை
அன்பர் தமக்கான நிலைப்
ஐந்து கரத் தானை முகப்

கசிவாகி
துணர்வூறி
பலகாலும்
றருள்வாயே
தணைவோனே
கனியோனே
பொருளோனே
பெருமானே .

உம்பர் தரு தேனு மணி கசிவாகி
ஒண்கடலில் தேன் அமுது உணர்வு ஊறி

இன்ப ரசத்தே பருகி பலகாலும்
எந்தனன் உயிர்க்கு ஆதரவு உற்று அருள்வாயே

தம்பி தனக்காக வனத் (து) அணைவோனே
தந்தை வலத்தால் அருள் கை கனியோனே

அன்பர் தமக்கான நிலைப் பொருளோனே
ஐந்துகரத்து ஆனை முகப் பெருமானே

உம்பர் தரு - விண்ணவர் உலகிலுள்ள கற்பக மரம்

தேனுமணி - காமதேனு , சிந்தாமணி

கசிவாகி - (இவைகளைப் போல் ஈதற்கு) என் உள்ளம் நெகிழ்ந்து
ஒண்கடலிற் தேனமுது - ஒளிவீசும் பாற்கடலில் தோன்றிய இனிய
அமுதம்போன்ற

உணர்வூறி - உணர்ச்சி என் உள்ளத்தில் ஊறி

இன்பரசத்தே - இன்பச் சாற்றினை

பருகிப் பலகாலும் - நான் உண்ணும்படி பலமுறை

எந்தனுயிர்க்கு ஆதரவுற்று அருள்வாயே - என்னுயிரின் மீது
ஆதரவு வைத்து அருள்வாயாக

தம்பிதனக்காக - தம்பியின் (முருகனின்) பொருட்டாக

வனத் (து) அணைவோனே - தினைப்புனத்திற்கு வந்தடைவோனே

தந்தை வலத்தால் - தந்தை சிவனை வலம் செய்ததால்

அருள்கைக் கனியோனே - கையிலே அருளப்பெற்ற பழத்தை
உடையவனே

அன்பர்தமக் கான - அன்பர்களுக்கு வேண்டிய
நிலைப் பொருளோனே - நிலைத்து நிற்கும் பொருளாக
விளங்குபவனே

ஐந்து கரத்து - ஐந்து கரங்களையும்
ஆனைமுகப் பெருமானே . -யானைமுகத்தையும் உடைய
பெருமானே

சுருக்கவுரை

தம்பி முருகனின் பொருட்டு தினைப்புனத்திற்கு வந்தடைவோனே, தந்தை
சிவனை வலம் செய்ததால் கையிலே பழத்தை உடையவனே,
அன்பர்களுக்கு வேண்டிய நிலைத்து நிற்கும் பொருளாக விளங்குபவனே,
ஐந்து கரங்களையும் யானைமுகத்தையும் உடைய பெருமானே, விண்ணவர்
உலகிலுள்ள கற்பக மரம் காமதேனு, சிந்தாமணி போன்று கொடுத்துதவ என்
உள்ளம் நெகிழ்ந்து, ஒளிவீசும் பாற்கடலில் தோன்றிய இனிய அமுதம்
போன்ற உணர்ச்சி என் உள்ளத்தில் ஊறி இன்பச் சாற்றினை நான்
உண்ணும்படி பலமுறை என்னுயிரின் மீது ஆதரவு வைத்து அருள்வாயாக

உம்பர் தரு . வேண்டியதை கொடுக்க வல்ல தேவலோக மரங்கள். சந்தானம், அரி
சந்தானம் மத்தாரம், பாரிஜாதம், கற்பகம், என ஐந்து வகை

தேனு - காமதேனு எனப்படும் தெய்வப் பசு. பாற்கடலை கடைந்த பொழுது
அமிர்தத்துடன் தோன்றியது.

மணி - சிந்தாமணி எனப்படும் தெய்வ ரத்னம். சிந்தித்ததைத் தரக்கூடியது

தம்பி தனக்காக வனத் (து) அணைவோனே - வள்ளிபிராட்டியை அருள்புரியும்
நோக்குடன் வள்ளிமலைக்கு முருகன் சென்ற பொழுது ஓங்கார வடிவெடுத்து வள்ளி
முருகனுடன் சேர அருள் புரிந்தார்

ஐந்து கரம் - கணபதியின் ஐந்து கரங்கள் ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல், மறைத்தல்,
அருள் என்ற ஐம்பெருந் தொழில்களை புரிகின்றார்

துதி

தனன தனதன தத்தன தத்தன
தனன தனதன தத்தன தத்தன
தனன தனதன தத்தன தத்தன

தனதான

நினது திருவடி சத்திம யிற்கொடி

நினைவு கருதிடு புத்திகொ டுத்திட

நிறைய அமுதுசெய் முப்பழ மப்பமு

நெடிய வளைமுறி இக்கொடு லட்டுகம்

நிறவில் அரிசிப ருப்பவல் எட்பொரி

நிகரில் இனிகத லிக்கனி வர்க்கமும்

மனது மகிழ்வொடு தொட்டக ரத்தொரு

மகர சலநிதி வைத்தது திக்கர

வளரு கரிமுக ஒற்றைம ருப்பனை

மருவு மலர்புனை தொத்திர சொற்கொடு

வளர்கை குழைபிடி தொப்பண குட்டொடு

வனச பரிபுர பொற்பத அர்ச்சனை

தெனன தெனதென தெத்தென னப்பல

சிறிய அறுபத மொய்த்துதி ரப்புனல்

திரளும் உறுசதை பித்தநி ணக்குடல்

செரும உதரநி ரப்புசெ ருக்குடல்

நிரைய அரவநி றைத்தக ளத்திடை

திமித திமிதிமி மத்தளி டக்கைகள்

எனவெ துகுதுகு துத்தென ஒத்துகள்

துடிகள் இடிமிக ஒத்துமு ழக்கிட

டிமுட டிமுடிமு டிட்டிமெ னத்தவில்

இகலி அலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட

இரண பயிரவி சுற்றுந டித்திட

எதிரு நிசிசர ரைப்பெலி யிட்டருள்

நிகழ்பால்தேன்

இளநீரும்

வலமாக

மறவேனே

செறிமூளை

செகசேசே

எழுமோசை

பெருமானே .

பதம் பிரித்தல்

நினது திருவடி சத்தி மயில் கொடி
நினைவு கருதிடு புத்தி கொடுத்திட
நிறைய அமுது செய் முப்பழம் அப்பமு (ம்) நிகழ் பால் தேன்

நெடிய வளை முறி இக்கொடு லட்டு கம்
நிற வில் அரிசி பருப்பு அவல் எள் பொரி
நிகர் இல் இனி கதலி கனி வர்க்கமும் இளநீரும்

மனது மகிழ்வொடு தொடு அட்ட கரத்து ஒரு
மகர சலநிதி வைத்த துதி கர
வளரு (ம்) கரி முக ஒற்றை மருப்பனை வலமாக

மருவு மலர் புனை தொத்திர சொல் கொடு
வளர் கை குழை பிடி தொப்பண (ம்) குட்டொடு
வனசு பரி புர பொன் பத அர்ச்சனை மறவேனே

தெனன தெனதென தெத்தென அன பல
சிறிய அறு பதம் மொய்த்து உதிர புனல்
திரளும் உறு சதை பித்த (ம்) நிண குடல் செறி மூளை

செரும உதர நிரப்பு (ம்) செரு குடல்
நிரைய அரவ நிறைத்த களத்து இடை
திமித திமிதிமி மத்தள (ம்) இடக்கைகள் செகசே சே

எனவே துகு துகு துத்தென ஒத்துகள்
துடிகள் இடி மிக ஒத்து முழக்கிட
டிமுட டிமு டிமு டிட்டிம் என தவில் எழும் ஓசை

இகலி அலகைகள் கைப்பறை கொட்டிட
இரண பயிரவி சுற்று நடித்திட

எதிரு நிசிசரரை பெலி இட்டு அருள் பெருமானே .

பத உரை

நினது திருவடி = (முருகா) உன்னுடைய திருவடி .

சத்தி மயில் கொடி = வேல், மயில், சேவல் (இவைகளை). நினைவு
கருதிடு = நினைவில் கருதும் .

புத்தி கொடுத்திட = அறிவை நான் பெறுதற்கு .

நிறைய செய் = நிரம்பச் செய்யப்பட்ட .

அமுது = அமுது .

முப்பழம் = மூன்று வகையான பழங்கள் .

அப்பமும் = அப்பமும் . நிகழ் = பொருந்திய .

பால் தேன் = பால், தேன் .

நெடிய வளை முறி = நீண்டு வளைந்த முறுக்கு .

இக்கு ஒடு = கரும்புடன் . லட்டு = லட்டு .

கம் நிற வில் அரிசி = நிறமும் ஒளியும் உள்ள அரிசி .

பருப்பு அவல் எள் பொரி = அரிசி, பருப்பு, எள், பொரி .

நிகர் இல் = ஒப்பில்லாத . இனி = இனிய .

கதலிக் கனி வர்க்கமும் = வாழைப்பழ வகைகளும் .

இள நீரும் = இள நீரும் .

மனது மகிழ்வொடு = மன மகிழ்ச்சியுடன் .

தொட்ட = உண்ணும் . கரத்து = கைகளையும் .

ஒரு = ஒப்பற்ற .

மகர சலநிதி வைத்த = மகர மீன்கள் உள்ள கடலில் வைத்த .

துதிக் கர = துதிக்கையையும் உடைய .

வளரும் கரி முக = வளரும் யானை முகத்து .

ஒற்றை மருப்பனை = ஒற்றைக் கொம்பனாகிய கணபதியை .
வலமாக = வலம் வந்து .

மருவு = பொருந்திய .

மலர் புனை = மலர் கொண்டு (வழிபட்டும்) .

தொத்திர சொல் கொடு = (சிறப்பித்துக் கூறும்) துதிச் சொற்களைக்
கொண்டு (துதித்தும்) .

வளர் கை = தூக்கிய கைகளால் .

குழை பிடி = காதைப் பிடித்தும் .

தொப்பண குட்டொடு = தோப்பணம் குட்டு முதலின செய்தும் .

வனச = (அவருடைய) தாமரை போன்ற .

பரிபுர பொன் பதம் = சிலம்பு அணிந்த அழகிய பாதங்களில் .

அர்ச்சனை மறவேனே = அர்ச்சனை செய்வதை நான் மறவேன் .

தென்ன என = இவ்வாறான ஒலி செய்யும் .

பல சிறிய அறுபதம் = பல சிறிய ஈக்கள் .

மொய்த்த = மொய்க்கும் .

உதிரப் புனல் = இரத்த நீர் .

திரளும் உறு சதை = திரண்டுள்ள சதைகள் .

பித்த நிணக் குடல் = பித்த மாமிசக் குடல் .

செறி மூளை = நெருங்கிய மூளை .

செரும = நிரம்பிய . உதர = அவ்வயிற்றில் . நிரப்பு = நிறைந்து .

செருக் குடல் = மிக்க குடல் . நிரைய = வரிசைகள் . அரவ (ம்)

நிறைத்த = ஒலி (இவைகள்) நிறைந்த . களத்திடை = போர்க்

களத்தில் . திமித திமிதிமி மத்தள (ம்) = திமித என்று ஒலிக்கும்

மத்தளம் . இடக்கைகள் = இடக்கை என்னும் வாத்தியம் . செகசேசே

எனவே = என்று ஒசை செய்ய .

துகு துகு துத்து என = என்று ஓசையுடன் . ஒத்துகள் = ஊது குழலுடன் . துடிகள் = உடுக்கைப் பறைகள் . இடி மிக = இடி என . ஒத்து முழக்கிட = மிக ஒத்து முழங்க . டிமுட ... எனத் தவில் = என்றபடி மேள வகைகள் . எழும் ஓசை = ஓசைகள் எழ .

இகலி = ஒன்றோடொன்று பகைத்த . அலகைகள் = பேய்கள் . கைப்பறை கொட்டிட = கைப்பறைகளைக் கொட்ட . இரண பயிரவி = ரண பயிரவி என்னும் தேவதைகள் . சுற்று நடித்திட = சுற்றிக் கூத்தாட . எதிரும் நிசிசரரை = எதிர்த்து வந்து அசுரர்களை . பெலி இட்டு அருள் பெருமானே = அழித்தருளிய பெருமானே .

சுருக்க உரை

முருகா, உனது திருவடி, வேல், மயில் சேவல் முதலிவற்றை நான் கருத்தில் நினைவு கொள்ளும்படி, அமுது, முக்கனி, முதலிவற்றை மகிழ்ச்சியுடன், துதிக்கையும், ஒற்றைக் கொம்பையும் உடைய விநாயகப் பெருமான் உண்ணும்படி வைத்து, காதைப் பிடித்து, தோப்பணமும் குட்டும் இட்டு, அவருடைய தாமரைத் திருவடியை அரச்சனை செய்வதை நான் மறவேன் .

ஈக்கள் மொய்க்கும் இரத்தம், குடல் முதலிவை நிறைந்த போர்க் களத்தில், மத்தளம், இடக்கை, ஊது கொம்புகள், உடுக்கை, பறைகள் முதலிய வாத்தியங்கள் பேரொலி செய்ய, அதற்குத் தக்கபடி, பேய்கள் கைப்பறையைக் கொட்டவும், பயிரவி என்னும் தேவதைகள் கூத்தாடவும், எதிர்த்து வந்து அசுரர்களைப் பலி இட்டு அழித்த பெருமானே . உன் திருவடியை நான் எப்போதும் கருதும் படிக் கணபதியை அரச்சிப்பதை மறவேன் .

விளக்கக் குறிப்புகள்

சிறிய அறு பதம் = சிறிய ஆறு கால்களைக் கொண்ட ஈக்கள் .

இப்பாடல் கணபதிக்குத் துதியாக அமைந்தது ..

அ. மகர சலநிதி வைத்த துதிக் கர

திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த பொழுது மத்தாகிய மந்தர மலை அழுந்த , திருமால் அதை ஆமை உருவெடுத்து முதுகில் தாங்கினார் . அதனால் இறுமாப்பு உற்று அவர் கடலைக் கலக்க , சிவபெருமான் ஏவலால் விநாயகர் அந்த ஆமையை அடக்கிய போது தமது துதிக்கையால் கடல் நீரெல்லாம் உறிஞ்சினார் .

தலைப்புச் சொற்கள்

கணபதி துதி களம் பேரிகைகள் அசுரர் பேய் திருவடி ஞானம்

விநாயகர் அகவல்

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பலவிசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
வன்னமருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும்பாரக் கோடும் (05)

வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்
நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்

மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும் (10)
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமும் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்க்ஞ ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே!
முப்பழ நுகரும் மூஷிக வாகன! (15)

இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்
தாயா யெனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்துத்
திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்
பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனில் புகுந்து (20)

குருவடி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்தே
உவட்டா உபதேசம் புகட்டியென் செவியில் (25)

தெவிட்டாத ஞானத் தெளியையும் காட்டி

ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
இன்புறு கருணையின் இனிதெனக் கருளிக்
கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை யறிவித்து
இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து (30)

தலமொரு நான்கும் தந்தெனக் கருளி
மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே
ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி
ஆறா தாரத்து) அங்குச நிலையும் (35)

பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
இடைபிங் கலையின் எழுத்தறி வித்துக்
கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
மூன்றுமண் டலத்தின் முட்டிய தூணின்
நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்திக் (40)

குண்டலி யதனிற் கூடிய அசபை
விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே
அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும் (45)

குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
உடல்சக் கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டிச்
சண்முக தூலமும் சதுர்முக தூக்கமும்
எண் முகமாக இனிதெனக் கருளிப் (50)

புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்திக்

கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி
இருத்தி முத்தி யினிதெனக் கருளி
என்னை யறிவித்து) எனக்கருள் செய்து (55)

முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து
வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
தேக்கியே யென்றன் சிந்தை தெளிவித்து)
இருள்வெளி யிரண்டுக்கு) ஒன்றிடம் என்ன
அருள்தரும் ஆனந்தத்து) அழுத்தியென் செவியில் (60)

எல்லை யில்லா ஆனந் தம்அளித்து)
அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்

சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவிற்கு) அணுவாய் அப்பாலுக்கு) அப்பாலாய்க் (65)

கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்துத் (70)

தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே! (72)

குகழீ ரசபதி உரை

1. சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
2. பாதச் சிலம்பு பலஇசை பாட

பதவுரை:

சீதம் - குளிர்ந்த.

களபம் - களப மணம் கமழ்கின்ற,

செந்தாமரைப் பூம்பாதச் சிலம்பு - சிவந்த கமலம் போன்ற திருவடிகளில்
அணிந்துள்ள சிலம்பு என்னும் அணிகள்,

பல இசை பாட - பலவகை இசைப்பாட்டு ஒலிகளை எழுப்பவும் (என்றவாறு).

அருள் நாதத்திலிருந்தே அனைத்தும் தோன்றின எனும் அருள் நூல்கள், எவ்வளவு நுட்பம் உணர்ந்து
ஓதியிருக்கின்றன என்பது வித்தக இந்த இரண்டு அடிகளிலிருந்தும் விளங்குகின்றது அல்லவா!

3. பொன் அரைஞாணும் பூந்துகில் ஆடையும்
4. வன்ன மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்ப

பதவுரை:

பொன் அரைஞாணும் - பொன்னால் ஆகிய அரைஞாண் என்னும் அணிகலனும்,
பூந்துகில் ஆடையும் - மென்மையான வெண்பட்டு ஆடையும்,

வன்ன மருங்கில் - அழகிய திரு இடையில்,

வளர்ந்து அழகு எறிப்ப - மென்மேலும் அழகு மிகுந்து ஒளிபரப்ப (என்றவாறு).

5. பேழை வயிறும் பெரும்பார்க் கோடும்

6. வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்

பதவுரை:

பேழை வயிறும் - பெட்டி (அல்லது கூடை) போன்ற திருவயிறும்,

பெரும் பார்க்கோடும் - மிக்க கனம் தங்கிய (திருமுகத்தில் உள்ள) ஒற்றைத் தந்தமும்,

வேழ முகமும் - யானை முகமும்,

விளங்கு சிந்தூரமும் - (அத்திருமுகத்தில்) ஒளிர்கின்ற செந்நிறப் பொட்டும் (என்றவாறு).

அடியும் இடையும் காட்டிய அமலன், வயிறும் தந்தமும் காட்டிய வரதன், முகமும் திலகமும் காட்டிய முதல்வன், தயவு மிகுந்து மற்றைய அங்கங்களையும் தரிசனம் செய்யத் தருகின்றான்: இவைகளை நினைக்கும்போதே நம் மனம் நெகிழ்கிறது அல்லவா!

7. அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்

பதவுரை:

அஞ்சு கரமும் - ஐந்து திருக்கைகளும்,

அங்குச பாசமும் - (அவைகளுள் இரு கரங்களின் இருக்கும்) அங்குசம், பாசம் எனும் இரு கருவிகளும் (என்றவாறு).

அங்குசம் ஒரு கரத்தில்; பாசம் மற்றொரு கரத்தில் என்று வெளிப்படையாக விளம்பியவர், ஒரு கரத்தில் மோதகம், ஒரு கரத்தில் எழுத்தாணி, துதிக்கையில் அமுத கலசம் என்பவைகளைக் கூறாதே குறிப்பாக உய்த்துணர வைக்கின்றார்.

8. நெஞ்சிற் குடிகொண்ட நீல மேனியும்

பதவுரை:

நெஞ்சிற் குடிகொண்ட - (அடியர்) உள்ளத்தில் (எப்பொழுதும்) தங்கியிருக்கின்ற

நீல மேனியும் - நீலநிறத் திருமேனியும் (என்றவாறு).

கருணைக் கணபதியின் அருளான அங்கங்களை, அன்பொடு மேலும் காண்கின்றார் அம்மையார்.

9. நான்ற வாயும் நாலிரு புயமும்
10. மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்

பதவுரை:

நான்ற வாயும் - தொங்கும் திருவாயும்,
நால் இருபுயமும் - நான்காகிய பெரிய திருத்தோள்களும்,
மூன்று கண்ணும் - மூன்று திருக்கண்களும்,
மும்மதச் சுவடும் - மும்மதம் பொழிதலால் உண்டான தழும்புகளும் (என்றவாறு).

11. இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
12. திரண்டமுப் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்

பதவுரை:

இரண்டு செவியும் - இரு திருச்செவிகளும்,
இலங்கு பொன்முடியும் - (சிரத்தில்) விளங்கும் பொன்னாலாகிய மகுடமும்,
திரண்ட முப்புரி நூல் - மூன்று புரிகளைக் கூட்டி முறுக்கேற்றிய பூணூல்,
திகழ் ஒளி மார்பும் - ஒளி விளங்கும் திருமார்பும் (என்றவாறு).

கணபதியின் திருமேனியில் உள்ள ஒவ்வோர் உறுப்பும், இங்ஙனம் சிறந்த ஒவ்வோர் உபதேசத்தைச் செய்து கொண்டே யிருக்கின்றன

13. சொற்பதம் கடந்த துரியமெய்க்ஞான
14. அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறே

பதவுரை:

சொல் பதம் கடந்த - சொற்களின் அளவிற்கு அப்பால் ஆன,
துரிய மெய்க்ஞான - துரிய நில அருள்ஞான சொருபமாக,
அற்புதம் நின்ற - அற்புதமாக இருக்கின்ற,
கற்பகக் களிறே - கற்பகம் போல் அருள் பாலிக்கும் ஆனந்த ஆண்மையுள
யானைமுகப் பெருமானே (என்றவாறு).

சொற்பதம் கடந்த துரிய மெய்க்ஞான அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிறு, ஆன்மவர்க்கம் தன்னை அறிந்துய்ய, அரிய ஒரு திருவுருவம் கொண்டது. அத்திருமேனியின் உறுப்புகள் ஒவ்வொன்றினும், எண்ணிறந்த தத்துவங்கள் இருக்கின்றன. அத்திருவுருவின் பாதாதி கேசங்களைப் பன்னிரண்டு அடிகளால் பயபக்தி விநயமொடு பாடிய ஒளவையார், அப்பெருமானுக்கு உரிய நிவேதனத்தையும் நிமல சிந்தையுடன் நினைவுறுத்துகின்றார்.

15. முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!

பதவுரை:

முப்பழம் - (வாழை மா பலா ஆகிய) முக்கனிகளை,

நுகரும் - உண்ணும்,

மூஷிக வாகனா - (ஊரும்) பெருச்சாளியை ஊர்தியாக உடையவரே (என்றவாறு).

16. இப்பொழு தென்னை ஆட்கொள வேண்டித்

17. தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி

18. மாயாப் பிறவி மயக்கம் அறுத்து

பதவுரை:

இப்பொழுது - இச்சமயத்தில்,

என்னை - (ஒன்றும் போதா) எளியேனை,

ஆட்கொள வேண்டி - ஆண்டு கொள்ள விரும்பி,

எனக்குத் தாயாய் - என்னிடத்தில் அன்பு செலுத்தும் அன்னை போல்வனாய்,

தான் எழுந்தருளி - தான் (தன் இயற்கைக் கருணையினால்) முன் வந்து,

மாயாப் பிறவி - முடிவிலாது பெருகும் பிறவியின்,

மயக்கம் அறுத்து - மயக்கத்தை வேரறுத்து (என்றவாறு).

மாயாப் பிறவி - மாயா மலத்தால் ஆன பிறவியெனலும் ஒருவகை.

19. திருந்திய முதலைந் தெழுத்தும் தெளிவாய்ப்

20. பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து

பதவுரை:

திருந்திய - திருத்தம் அடைந்துள்ள,

முதல் - (வேதாகமங்கட்கு) முதலான,

ஐந்து எழுத்தும் - (பிரணவ) ஐந்து எழுத்துக்களும்,

தெளிவாய்ப் பொருந்தவே - (ஐயம் திரிபு அறியாமையின்றித்) தெளிவாக

அமையும்படி;

வந்து - (அருளுடன்) எழுந்தருளி,

என் உளந்தனில் புகுந்து - அடியேன் உளத்துள் நுழைந்து (என்றவாறு).

21. குருவடி வாகிக் குவலயம் தன்னில்
22. திருவடி வைத்துத் திறமிது பொருளென
23. வாடா வகைதான் மகிழ்ந்தெனக் கருளிக்
24. கோடா யுதத்தால் கொடுவினை களைந்து
25. உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்

பதவுரை:

குவலயம் தன்னில் - நிலவுலகில்,

குருவடிவு ஆகி - (திருவருள்) குரவனாகத் திருமேனி தாங்கி,

திருவடி வைத்து - (என் தலைமேல்) திருவடியை ஏற்றி,

திறம் - (இது) நிலை பேறானது,

இது பொருள் என - இது ஒன்றுதான் மெய்ப்பொருள் என்று,

வாடா வகை - (அடியேன்) வாட்டம் கொள்ளாதபடி,

தான் - அப்பெருமான்,

மகிழ்ந்து எனக்கருளி - இன்ப வடிவனாக இருந்து எளியேனுக்குத் திருவருள் பாலித்து,

கோடு ஆயுதத்தால் - (திருக்கரத்தில் ஏந்திய) தந்தம் ஆகிய மெய்ஞ்ஞானக் கருவியினால்,

கொடுவினை களைந்து - (எனது முன்னைய) நேர்மையில்லாத செயல்களை அடியொடு நீக்கி,

என் செவியில்,

உவட்டா உபதேசம் புகட்டி - தெவிட்டாதபடி உபதேசத்தை (இனிது) உபதேசித்து (என்றவாறு).

26. தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையும் காட்டி

பதவுரை:

தெவிட்டாத - தெவிட்டுதல் பிறவாத,

ஞானத் தெளிவையும் காட்டி - (பேரின்பத்திற்கு உரிய) தெளிந்த அருளறிவையும் தந்தருளி (என்றவாறு).

வீடு தரும் மெய்யுணர்வு. இங்கு ஞானத் தெளிவு எனப் பெற்றது. வீட்டிற்கு வாயிலாகிய அதனைப் பெறுதல் இன்றியமையாதது என்பர் மேலோர்.

தூரிய கணபதி, இங்ஙனம் குருமுகங் காட்டிச் செய்த உபதேசம் கோடி பெறும்.

27. ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்

28. இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்(கு) அருளி

பதவுரை:

ஐம்புலன் தன்னை - ஐந்து புலன்களை,

அடக்கும் உபாயம் - (விஷயாதிகளால் செல்லாதபடி) தடைப்படுத்தும் தந்திரத்தை,

இன்புறு கருணையின் - பேரின்பம் பெறுதற்கு உரிய பேரருளால்,

இனிது எனக்கு அருளி - இனிதாக அடியேற்கு அருளியும் (என்றவாறு).

29. கருவிகள் ஒடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து

பதவுரை:

கருவிகள் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களும்,

ஒடுங்கும் - (ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்) ஒடுங்கி (ஆன்மாவை) இன்புறுத்தும்,

கருத்தினை அறிவித்து - (கருத்தை அடியேன்) அறிய அறிவித்து (என்றவாறு).

நிலம் முதல் நாதம் ஈறான முப்பத்தாறு தத்துவக் கருவிகளும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் ஒடுங்கி, முறையே தூயவெளியிலும், அருளிலும், சிவத்திலுமாக அடங்குதல், பேரின்பத்தை ஆன்மா பெறுதற்கே என்பது கருத்து.

30. இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கடிந்து

பதவுரை:

இருவினை தன்னை - நல்வினை தீவினையெனும் இருவினையின் பயனை,

அறுத்து - முழுதும் கெடுத்து,

இருள் கடிந்து - (வினைகளுக்கு வழி செய்த ஆணவ) இருளை அகற்றி (என்றவாறு).

31. தலமொரு நான்கும் தந்தெனக்கருளி

பதவுரை:

தலம் ஒரு நான்கும் - (சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனும் வழிகளால் வரும்) ஒப்பற்ற (சாலோகம், சாமீபம், சாருபம், சாயுச்சியம் எனும்) நான்கு இடங்களையும்,

(விளக்கம் பாடல் 369 குறிப்பில் பார்க்கவும் - தொகுப்பாசிரியர்கள்) தந்து எனக்கு அருளி - அடியேனுக்கு இனிது காட்டியருளி (என்றவாறு).

சரியையான உரு: கிரியையான அருவுரு: யோகமான அரு: ஞானமான உள்ளக்கண் எனும் நான்கு இடங்களையும், பெற்றகு அரிய அடி ஞானத்தையும் அடியேன் பெற வைத்து என்றும் பொருள் கொள்ள இங்கு இடமுண்டு.

32. மலமொரு மூன்றின் மயக்கம் அறுத்தே

பதவுரை:

மலம் ஒரு மூன்றின் - (ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய) மும்மலத்துள் ஒன்றான, மயக்கம் அறுத்தே - (மாயாமலத்தின்) மயக்கை (அடியொடு) அகற்றி (என்றவாறு).

பதினெட்டாம் அடியில், மாயாது பெருகும் பிறவியில் இருந்த மயக்கத்தை அறுத்தான் என்றார். மும்மலம் அடியில் இருவினை விடுத்தான்; இருளைக் கெடுத்தான் என்றார்.

இங்கு, மும்மலத்துள் ஒன்றான மாயா மலத்தில் ஆன்மா மயங்குதலை, அடியோடு தொலைத்தான் என்னும் அருமை எண்ணற்கு உரியது.

33. ஒன்பது வாயில் ஒரு மந்திரத்தால்

34. ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதும் காட்டி

பதவுரை:

ஒன்பது வாயில் - (இருகண், இருசெவி, நாசியின் இருதுளை, வாய், எருவாய், கருவாய் எனும்) ஒன்பது (உறுப்புகளின்) வழிகளையும்,

ஐம்புலக் கதவை - ஐம்பொறிகளான கதவுகளையும்,

ஒரு மந்திரத்தால் - ஒப்பற்ற (ஒங்கார) மந்திரத்தால்,

அடைப்பதும் காட்டி - (புருடனான ஆன்மா வெளியே போகாதபடி) அடைப்பதையும் காண்பித்து (என்றவாறு).

நீடித்து உடலை நிறுத்தி வைக்க முடியாது; உரிய வாயில், அதற்கு ஒன்பது உள்ளன அல்லவா! அதன் வழி உயிரோ ஒருநாள் ஓடிவிடும். ஐம்புலக் கதவுகளை அடிக்கடி திறக்க, ஒன்பது வாயிலிலும் போக்குவரவிற்கு இடம் பிறக்கின்றது. அங்ஙனம் ஆகாதபடி, உறுதி உரைத்த முறை இது.

27, 28 - ம் அடிகளில் 'ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம் இன்புறு கருணையின் இனிதெனக்கருளி' என்றார். அ.து. உரிய புலனை அடக்கும் உபாயம்; இங்குக் கூறியது. பொறி புலன்களைச் செயலற்றனவாகச் செய்யும் செய்தி. அடக்கும் உபாயம், ஞானசக்தியால் அமையும்; அடைக்கும் செய்தி, கிரியாசக்தியால் ஆவது.

இந்த வேற்றுமைகள் இங்கு நினைக்கத் தகுவன. என்ன அற்புதமான அனுபவம்!

அங்குசத்தால் யானையை அடக்கும் பாகனைப்போல், பிராணனை இடை பிங்கலை வழி விரயம் செய்யாமல், ஆறு ஆதார வழியே செல்லுமாறு அடக்குகின்றனர் யோகியர். உள்ளநுபவ இந்த உண்மையைக் கணபதி ஓதுகின்றார். ஓதிய அருமையை, பின்வரும் அடிகளில் பெரிது காண்கிறோம்.

35. ஆறாதாரத்து அங்குச நிலையும்

36. பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை அறுத்தே

பதவுரை:

ஆறு ஆதாரத்து - ஆறு ஆதாரங்களில்,

அங்குச நிலையும் - அங்குசம் போன்ற நிலையையும்,

பேறா நிறுத்தி - நிலை பெயராமல் நிற்கச் செய்து,

பேச்சு உரை அறுத்து - பேசும் பேச்சை விடச்செய்து (மௌனியாக்கி) (என்றவாறு).

மூன்று கலை

தூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் நாடிகள் மூன்று உள்ளே ஓடுகின்றன. அவைகளை பிங்கலை, இடைகலை, சுழுமுனை என்றும் கூறுவர். இடைகலை என்பது இடது நாசியில்; பிங்கலை வலது நாசியில்; இப்படி இரு நாசியிலும் போக்குவரவு செய்யும் சுவாசம். இடகலை உடலின் இடப்பாகத்தும், பிங்கலை தேகத்தின் வலப்பாகத்தும் இருப்பது போல், சுழுமுனை இந்த உடலின் நடுவில் இருக்கிறது.

பிராணன் அசைவே சித்த அசைவு. அதனால் பிராணனைத் தம் வயப்படுத்தல் தக்கது. பிராணாயாமத்தில் வெளிவாயுவை உட்கொள்ளல் பூரகம்; உட்கொண்டதை உள்நிறுத்துவது கும்பகம்; கும்பித்ததை வெளிவிடுவது இரேசகம் எனப்பெறும்.

பிங்கலைக்கு உரிய எழுத்து அகரம்; இடகலைக்கு உரியது உகரம்; அக்கினி கலைக்குரியது மகரம். சிரத்தில் உளது ஆயிர இதழ்க் கமலம். அரிய எழுத்துக்களை, முறையே குருமுகமாய் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வழி முறை தெரிந்தால், கபால வாயிலும் விளங்கும்.

இடைகலை, பிங்கலை இடையறாது நிகழ்தலின், உடலில் நிற்கிறது உயிர். 'ஒளவையே! நீ அந்த இருவழி இலங்கும் பிராணவாயுவை நிறுத்து. அவைகளைச் சுழுமுனை வழியே செலுத்து! உச்சி ஓட்டில் ஞானவெளி உளது; உயர்ந்த அதனோடு உறவாடல் செய்!' என்று உபதேசம் செய்தானாம் பெருமான். என்ன ஆனந்தம்!

37. இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்

38. கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி

பதவுரை:

இடை - இடைநாடிக்குரிய ஓரெழுத்து மந்திரத்தையும்,

பிங்கலையின் எழுத்தறிவித்து - பிங்கலை நாடிக்குரிய மந்திரத்தையும் (ஐயம் திரிபற) அறிவித்தருளி,

சுழுமுனைக் கடையில் - அக்கினி கலையான சுழுமுனை நாடியின் முடிவில்,

கபாலமும் காட்டி - (காணத்தக்க) பிரமரந்திரத்தையும் காண்பித்தருளி (என்றவாறு).

பிராணவாயு கும்பகம் ஆக, மூலக் கனல் மூண்டெழும். தகதக எனும் கனல் வெம்மைக்குத் தக்கபடி, மேன்மைக் குண்டலினி மேல் நோக்கும். அவ்வளவுதானா? மந்திர நுட்பத்தை நாவால் எழுதி, அவைகளை மனம் உணர வழி செய்யும்; அரிய

இச்செய்தியை பின் வரும் அடிகள் அறிவுறுத்துகின்றன.

39. மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்

40. நான்றெழு பாம்பின் நாவில் உணர்த்தி

பதவுரை:

மூன்று மண்டலத்தின் - மதி, பரிதி, தீ எனும் மூன்று மண்டலங்களினும்,

முட்டிய தூணின் - முட்டிச் செல்லும் வீணாத் தண்டம் போல்,

நான்று எழு பாம்பின் - தொங்கி நிற்கும் பாம்புருவக் குண்டலினியின்,

நாவில் உணர்த்தி - (உரைக்கத் தக்கனவற்றை) நாவால் உணரச் செய்து (என்றவாறு).

பேசும் மந்திரம்

இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனைகளின் சுவாசத்தால் உண்டாகும் சத்தமே அஜபா (ஜபிக்காமல் எழும் ஒலி) எனப்பெறும்.

'ஸோ' எனும் அசபையைச் சிவநாமம் எனச் ஜெபிப்பர். பிராணனை உட்கொள்ளும்போது ஸோ என ஏன்று, ஹம் என நிறுத்தித்

தியானித்தலால், இது ஸோஹம் எனப் பெறும்; இது ஹம்ஸ மந்திரம் எனவும், சிவோஹம் எனவும், ஊமையெழுத்து எனவும் பெயர் பெறும்.

இந்தச் சாதனையில், சுழுமுனையில் ஏறும் குண்டலிக் கனல். அது கிளர்ந்தெழும் போது, தகதக என்று நரம்புகளில் தீக்கனலும். நாவில் மந்திரம் சுழல்வது போன்ற உணர்வு உதிக்கும். கிழக்கில் உதித்து மேற்கு நோக்கி விரையும் பரிதிபோல்,

உளவறிந்து, சுடர்வழியில் செல்லும் உயிர். இந்நிலையில் மேலுரைத்த அஜபா மந்திரம், வெளிப்படையாக உள்ளிருந்து ஒலிக்கும்.

41. குண்டலி யதனில் கூடிய அசபை

42. விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து

பதவுரை:

குண்டலி அதனில் - குண்டலினி எனும் சக்தியுடன்,

கூடிய அசபை - கூடியிருக்கும் (உரைக்க முடியாத) அம்ச மநுவை,

விண்டு எழு மந்திரம் - வாய் திறந்து சொல்லும் மந்திரமாக,

வெளிப்பட உரைத்து - வெளிப்படையாகக் கூறற்கு உரியதுபோல் கூறி (என்றவாறு).

வாய் திறந்து உரைக்க இயலாதது, அஜபா மந்திரம். இது குண்டலினியின் உள்ளொளியாய் அடங்கிப் 'பேசாத

மந்திரம்' எனும் பெயரைப் பெற்றது.

43. மூலாதாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்

44. காலால் எழுப்பும் கருத்தறி வித்தே

பதவுரை:

மூல ஆதாரத்தின் - அடிச்சக்கரமெனும் மூலாதாரத்திலிருந்து,
மூண்டு எழு கனலை - பற்றி எரியும் (விந்து எனும்) ஞானக் கனலை,
காலால் எழுப்பும் - (பூரக ரேசக கும்பகம் எனும்) காற்றால் மேலேறச் செய்யும்,
கருத்து அறிவித்தே - கருத்தை அடியேற்கு உணர்த்தி அருளி (என்றவாறு).

இடம் வலம் சுழுமுனை மூன்றும், மூலாதாரத்தில் போய் முடிகின்றன. இடை பிங்கலையில் போக்குவரவு புரியும் குணமான

காற்றைக் கும்பிக்க, கும்பித்த காற்று, மூலக்கனலை மேலெழுப்பும்.

அந்நிலையில், உறங்கியிருந்த குண்டலினி, வெப்பாற்றாது விழிக்கும். இடை பிங்கலை அடைபட்டிருத்தலின், சுழுமுனை வழியே மேலேறும். அதனுடன் தொடரும் ஆன்ம உணர்வு, ஆதார சக்கரங்களையும், அங்குள் தெய்வங்களையும் அறியும் என்பது கருத்து.

45. அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்

46. குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி

பதவுரை:

அமுத நிலையும் - சித்கனல், சுழுமுனை வழியேறிச் சிரத்தில் உள்ள பிரமரந்திர மதி மண்டலம் சார்ந்து ஊறும் அமுதத்தை உண்டாக்கும் நிலையையும்,
ஆதித்தன் இயக்கமும் - (காயத்திற் சந்திரனுடனும், அக்னியுடனும் கலந்து, சுத்த மாயையைச் சார்ந்து) சூரியனாகிய பிங்கலை ஊர்தலையும்,
குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி - ஆம்பல் மலர்த்தோழன் ஆகிய சந்திரன் (சூரியனில் சார்ந்துள்ள) பண்பையும் அறிவுறுத்தி (என்றவாறு).

47. இடைச் சக்கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்

48. உடல் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி

பதவுரை:

இடைச் சக்கரத்தின் - (ஆறு ஆதாரங்களின்) நடுவாக இருந்து இயங்குகின்ற (கண்ட) சக்கரத்தின்,

ஈரெட்டு நிலையும் - பதினாறு கலை (இதழ்களுடன் இருக்கும்) நிலைகளையும்,

உடல் சக்கரத்தின் - உடலாகிய இயந்திரத்தில் உள்ள,
உறுப்பையும் காட்டி - (ஒன்றை ஒன்று இயக்கும்) அங்கங்களையும் காணுமாறு
அறிவித்து (என்றவாறு).

சஹஸ்ராரம் - 1

ஆதாரம் - 6

லலாடபிந்து - 1

அர்த்த சந்திரன் - 1

ரோகினி - 1

நாதம் - 1

நாதாந்தம் - 1

சக்தி - 1

வியாபிகா - 1

சமனா - 1

உன்மனா - 1

இவை இடைச்சக்கரம் எனப்பெறும். இப்பதினாறும் கடந்தவரே மேலோர்.

ஆதாரச் சக்கரங்கள் ஆறும், தூரிய சந்திர கலையிரண்டும் சேர்ந்து, உடல் சக்கரத்தின் உறுப்புகள் எனப்பெறும். உறுப்புகள் பலவற்றால், தொழில் செய்யும் சக்கரம்போல் இருக்கின்றது உடல். அதனால் அதனை இயந்திரமாக உருவகித்தார்.

49. சண்முக தூலமும் சதுர்முக சூக்கமும்

50. எண்முகம் ஆக இனிதெனக்கு அருளி

பதவுரை:

சண்முக தூலமும் - ஆறுமுகமாகிய பருமைப் பொருளான இயல்பையும்,

சதுர்முக சூக்கமும் - நான்குமுக நுண்பொருளான இயல்பையும்,

எண்முகமாக - எண்ணும் தியான இடமாக,

இனிது எனக்கு அருளி - இனிமையாக அடியேனுக்கு உபதேசித்து (என்றவாறு).

உருவ வழிபாடு உயர்ந்த நடை. நம்பனுக்கு முகம் நான்கு. ஆறுமுகங்களும் அமையும். கயமுகனைச் சாய்க்க ஒரு முகத்துடன் காட்சியாயினர் கணபதி. ஏகமூர்த்தி; நால் திசைக்கும் நாதன்; ஆறு திசைக்கும் அம்மான்; எண் திசைக்கும் உரியன் எம்மான்; பத்து திசைக்கும் பரமன்.

51. புரி அட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்

52. தெரி எட்டு நிலையும் தெரிசனப் படுத்தி

பதவுரை:

புரி அட்டகாயம் - அதிநுட்ப எட்டுக் கொத்தான உடலின் தன்மைகள்,
எனக்குப் புலப்பட - அடியேற்குப் புலனாகும்படியும்,
தெரி எட்டுநிலையும் - விளங்கும் (ஆதார நிராதார மீதானமான) எட்டுநிலைகளும்,
தெரிசனப்படுத்தி - காட்சியாகும்படிச் செய்து (என்றவாறு).

53. கருத்தினில் கபால வாயில் காட்டி

54. இருத்தி முத்தி இனிதெனக்கு அருளி

பதவுரை:

கருத்தினில் - எனது ஊன்றி உணர் உள்ளத்தில்,
கபால வாயில் காட்டி - தலையோட்டின் துளைவழி மேலுள்ள துவாதசாந்தப்
பெருவெளியை விளங்கும்படி காண்பித்து,
இருத்தி - என்னை அவ்வெளியில் சும்மா இருக்க வைத்து,
எனக்கு இனிது முத்தி அருளி - அடியேனுக்குச் சாலோக சுகத்தை
இனிதாக அருளி (என்றவாறு).

சும்மா இருத்தலை உணர்த்தும் சுருதி பல.

சும்மா என்பதில், உ-ம்-அ என்னும் மூன்று எழுத்துக்கள் இருக்கின்றன. அவை ஓங்காரத்தின் உட்பொருள்; சகரம் மகரத்தோடு சேர்ந்து, ஹம்ஸ மந்திரம் எனும் அசபையைக் குறிக்கின்றது. ஆடும் திருவடியை நாடி நின்றாரைச் சும்மா இருக்கும் சுகம் தேடி வரும். சிந்தையை அடக்கிச் சும்மா இருத்தல் அட்ட சித்திகளினும் அரிய ஒரு சித்தி. உள்ளத்தில் தெய்வப்பொருள் உளது. அதை, ஆசை எனும் ஆணவத் திரை மூடியுளது. சும்மா இருக்கும் நிலை நீடிக்க நீடிக்க, வீணான அத்திரை விலகும். அந்நிலையில் தெய்வ மெய்ப்பொருள் தெளிவாக விளங்கும்.

சாமீபம்

ஆனைமுகப் பரமன். இயல்பாய் அறியும் அறிவுசொருபம்; ஆன்மா, அறிவிக்க அறியும் அறிவுசொருபம். இதைக் குருமுக எம்மான் குறித்ததும், ஆன்மா அமலனை அணுகும். இப்பேறு, சாமீப பதம் எனப் பெறும். இந்நிலை, சிறந்த ஞானத்திற் கிரியை மிக்கவர்க்குச் சித்திக்கும். நம் ஒளவைப் பாட்டியார், அதைக் கூறும் முறையே கோடி பெறும்.

55. என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து

பதவுரை:

என்னை அறிவித்து - ஆன்மாவாகிய எனது நிலையை அறியச் செய்து,
எனக்கு அருள் செய்து - எனக்கு சாமீப பதத்தை வழங்கி (என்றவாறு).

உலகில் அறிவுடைய பொருள்கள் பல; அப்பொருள்கட்கு இறைவன் ஆண்டான்; அவை அடிமைகள் எனப்பெறும். அறிவிலாத பொருள்களும் பல; உரிய அவைகளை உடையான் விமலன். எனவே, இப்பொருள்கள் எம்மான்

உடைமை.

ஆனைமுகப் பரமன் குருமுகமாகி வந்து அறிவித்தால்தான், ஆன்மா இவைகளை அறிய இயலும். பத்து நாடிகளையும் தூய்மை செய்து, மூலக்கனலை மூச்சுக் காற்றால் மேலெழுப்பி, மதி மண்டல அமுதை மாந்தி, சில காலம் இருக்கும் உடலைப் பலகாலம் நீடிக்கச் செய்யும் கனத்த சித்தி கைவந்தாலும், ஞானம் பெறாவிடில் உய்தி காட்டும் உயர்கதி நேரா. இது திண்ணம். அதனாற்றான், 'என்னை யறிவித்து எனக்கருள் செய்து' என்று கொஞ்சிக் கூறுகிறார் குணவதியார்.

56. முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்து

பதவுரை:

முன்னை - அநாதி காலம் தொட்டுவரும்,
வினையின் - (பிறப்புக்குக் காரணமான) இருவினைகளின்,
முதலை - வேரான கன்ம மலத்தை,
களைந்து - வேரொடு கல்லி எறிந்து (என்றவாறு).

57. வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்

58. தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து

பதவுரை:

வாக்கும் - வாயால் பேசுதலும்,
மனமும் - மனத்தால் நினைத்தலும்,
இல்லா - இல்லாத,
மனோலயம் - மனநிலை ஒழுக்கம்,
தேக்கியே - நிறைந்து பெருகச் செய்து,
என்றன் சிந்தை தெளிவித்து - (அதனால்) எனது மன்மனத்தைத் தெளிவுறச் செய்து (என்றவாறு).

சாரூபம்

கண்கள் இருளைக் காண்கின்றன. அதே கண்கள் ஒளியையும் அறிகின்றன; அதுபோல், அறியாமை மயமான அகம், அறிவுமயம் ஆகும். விகற்பமான இந்த இருநிலை விலக வேண்டும்.

தத்துவங்களின் நுட்பத்தை அறியும் பொழுது, ஒளிவளர் ஞானம் உதயம் ஆகும். அந்த 'அறிகிறோம் இதனை' எனும் சிந்தனையும் அகன்றதாயின், ஆனந்தமயமாகும் ஆன்மா. 'இருளது சக்தி, வெளியது எம் அண்ணல்' எனத் திருமந்திரம் தெரிவித்தபடி, தெளிந்த இடத்தில் தெய்வ இன்பம். என்ன அருமை! இரண்டே அடிகளில் எவ்வளவு பெரிய செய்தி! பாருங்கள் பாட்டி காட்டும் பாட்டை!

59. இருள்வெளி இரண்டுக்கு ஒன்றிடம் என்ன

60. அருள்தரும் ஆனந்தத்(து) அழுத்திஎன் செவியில்

பதவுரை:

இருள் - இருளைச் சார்ந்த போதும்,

வெளி - ஒளியைச் சார்ந்த போதும்,

இரண்டுக்கு - அந்த இரண்டற்கும்,

ஒன்று இடம் என்ன - கண்ணே இடமானாற்போல,

என் செவியில் - (உலகச் சார்பால் உலகமயம்; சிவச்சார்பால் சிவமயம் ஆயினை என்று) அடியேன் செவியில்,

அருள்தரும் - திருவருட் பேற்றைத் தரும்,

ஆனந்தத்து அழுத்தி - இன்பச் செய்தியை அழுந்த உபதேசித்து

(என்றவாறு).

இது அருளின் சொருபநிலை. இங்கு ஆன்மா கணபதி அருளில் கலந்து அடங்கும்; சாரூபகதி என்று இதனைச் சாற்றுவர் பெரியோர்

பரமுத்தி நிலை

மன்மனமும் மறையும்; காண்பான், காட்சி, காணப்படு பொருளும் கரக்கும். ஆன்மா கணபதியொடு அத்துவிதமாக அடங்கும். சத்தெனும் மெய்யொளி, சித்தெனும் அறிவொளி, ஆனந்தமெனும் இன்ப ஒளி மூன்றும், ஒன்றற்கு ஒன்று வியாபக வியாப்பியம் ஆகிவிடும். இதுவே பரமானந்தப் பேறு.

61. எல்லை யில்லா ஆநந்தம் அளித்து

பதவுரை:

எல்லை இல்லா - வரம்பு இல்லாத,

ஆநந்தம் அளித்து - சாயுச்சிய இன்ப உணர்வை அருளி

(என்றவாறு).

62. அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டி

பதவுரை:

அருள்வழி காட்டி - அருள்நெறி எனும் ஞானமார்க்கத்தைக் காட்டி,

அல்லல் களைந்து - (காட்டிய அளவில்) பிறவித் துயரை வேரறுத்து (என்றவாறு).

சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டி..

அருவுருவம்

துரிய மெய்ஞ்ஞான அற்புத மெய்ப்பொருள், தயா உருவத் திருமேனி தாங்கும்; உபதேசிக்கக் குருமுகமாகிக் குறுகும். இடையில், அருவமான தன் இயலை அறிவிக்கும். சிவம், சக்தி, விந்து, நாதம் என்னும் நான்கும் அருவத் திருமேனிகள்.

பதப்படும் ஆன்ம நிலையைப் பார்த்து, கனிந்த தன் அருவுருவைக் காட்டும்; அருவுருவத்தின் வேறு பெயர் சதாசிவம்.

ஐந்தொழில் ஆற்றும் அருள் சிவசக்தி, சுத்த மாயையில் உள்ள சதாசிவத்தின் மூலம், அகத்தும் புறத்தும் தொழில் ஆற்றும். சதாசிவமும், சிவசக்தியும், அங்கியும், அங்கமுமாக என்றும் அமைந்துள்ளர். சத்தம் என்பது தூக்கும வாக்கின் உள்ளடங்கிய ஓசை. வித்தக இந்த ஓசையை விளைவித்து, அதனில் சதாசிவர் வியாபகமாக விளங்காரேல், சாந்தியாதீத கலையில் உள்ள உயிர்கட்குச் சிவபோகம் உதயம் ஆகாது.

புறத்தில் இருந்து போகம் நுகர்விப்பதுடன், நுகர் கருவியாகவும் இருந்து, அகத்தில் சீவர்கள் யோகம் அநுபவிக்கப் புரிகின்றார்.

சிவலிங்கம் எனினும் சதாசிவம் எனினும் ஒன்றே. அண்டத்தில் சத்தம்; சத்தத்தில் சதாசிவம். பிண்டத்தில் சித்தம்; சித்தத்தில் சிவலிங்கம். காட்டினன் இதனைக் கணபதிப் பெருமான். இவைகளை உணர்ந்து உரைக்கின்றார் ஓளவையார். இதனை ஊன்றி உணர்ந்து படிக்கும்போது, நமது உள்ளம் பாகாய் உருகுகிறது.

63. சத்தத்தின் உள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்

64. சித்தத்தின் உள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி

பதவுரை:

சத்தத்தின் உள்ளே - அண்டத்தில் நுண்மைப் பூதமான சத்தத்தைத் தொழில்படுத்தி, அந்தச் சத்தத்துள்,

சதாசிவம் காட்டி - வியாபக சதாசிவத்தை விளங்கச் செய்து,

சித்தத்தின் உள்ளே - (பிண்டத்துள்) உள்ளத்துள் விளங்கும்,

சிவலிங்கம் காட்டி - சிவலிங்கத்தைத் தரிசிக்கச் செய்து

(என்றவாறு).

எங்குமான இன்ப உரு

உலகெலாம் ஒடுங்கும் நாளில், எஞ்சி நிற்பவன் இறைவன். அப்போதைய அவனுடைய பேருருவின் முன் அண்டமெலாம் அணுப்போல் ஆம். எம்மான் எப்பொருளினும் தங்கியிருக்கும்போது, அணுவெலாம் அண்டமாம். இதனால், விசுவரூபன், விசுவத்திற்கு அந்தர்யாமி, விசுவாதிகன், விசுவநாதன், விசுவேஸ்வரன் என்று அவனை ஏத்துகின்றது வேதம். இதனை அநுபவத்தில் அறிந்தவரே மெய்ஞ்ஞானிகள். வடிவிலா ஆகாயம், அவர்தம் அகக்கண்ணிற்குப் புலனாம். அந்நிலையில், தேகாத்ம புத்தி தேய்ந்து அழியும்; ஆஹா! அளவிறந்து பெருகும் ஆனந்தம். இதனை 'இன்ப ரசத்தே பருகிப் பலகாலும், என்றனுயிர்க்கு) ஆதரவற் றருள்வாயே!' என்கிறது தெய்வச் சந்தத் திருப்புகழ்.

65. அணுவிற் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்க்

66. கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி

பதவுரை:

அணுவிற்கு அணுவாய் - அணுவிற்குள் (அதிநுட்ப) அணுவாகியும்,

அப்பாலுக்கு அப்பாலாய் - அண்டமெலாம் கடந்து பெரிதாகிப் பரவி விரிந்து,

கணுமுற்றி நின்ற - கணுக்கள் முதிர்ந்து நலமுற விளைந்த,

கரும்புள்ளே காட்டி - கரும்பின் இன்ப நலத்தை என்னுள் அத்துவிதமாக இருந்து
உணரச் செய்து

(என்றவாறு).

தாம் பெற்ற இன்பத்தைப் பிறர்க்கு அறிவிப்பர் ஆன்றோர். அறிவிக்கும் அமயம், உலகம் அறிபொருளான கரும்பு, கனி, பால், தேன் முதலிய சுவைப் பொருள்களை, மகத்தான உவமையாகக் கையாள்வது மரபு. அவ்வழியைப் பின்பற்றி, 'கரும்புள்ளே காட்டி' என்று பாடிக் காட்டுகிறார் நம் பாட்டியார். வேடமும் நீறும்

தவம் நிறை ஒருவரை, மகத்தானவர் என்று உலகம் மதிக்கும். அதற்கு அயலாய்ப் பரனை மறந்து, ஊனுடல் வளர்த்து உயிர்க்கும் எவர்க்கும், நானே தெய்வம் என்று நமன் வருவான்.

அருந்தவம் முயன்று, பரமுத்தியைப் பெறுவர் இம்மையில் பெரியோர்கள். மும்மலக் கட்டு நீங்கினரெனினும், பிராரத்துவத்தால் வந்த உடல் விலகும் வரை, வினை இவர்களை விட்டு விலகுவதில்லை.

67. வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்

68. கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி

பதவுரை:

வேடமும் - (கண்டிகை தரித்த அடியவர்) திருவேடமும்,

நீறும் - திருநீறும்,

விளங்க நிறுத்தி - உலகில் விளங்கி நிலைபெறச் செய்து,

கூடும் - ஒன்றுகூடி இன்புறும்,

மெய்த்தொண்டர் - மெய்யடியார்

குழாத்துடன் கூட்டி - கூட்டத்தில் எனையும் ஒருத்தியாகக் கூட்டுவித்து

(என்றவாறு).

மெய்ஞ்ஞானத்தால் மலத்தன்மை அகன்று, வெள்ளிய அருள்ஒளி நிறைந்த சிவத்தன்மையை அடைதலை உணர்த்துகின்றது திருநீறு எனலும் ஒருவகை

69. அஞ்சக் கரத்தின் அரும்பொருள் தன்னை
70. நெஞ்சக் கருத்தின் நிலையறி வித்து

பதவுரை:

அஞ்ச அக்கரத்தின் - ஐந்தெழுத்தின்,
அரும்பொருள் தன்னை - (உள்ள) அரிய பொருள் நுட்பங்களை,
நெஞ்சக் கருத்தின் - மன உணர்வில்,
நிலை அறிவித்து - நிலை பேறாம்படி உணர வைத்து

(என்றவாறு).

ந - மறைக்கும் சக்தி.
ம - மலம்,
சி - சிவம்,
வ - அருள்,
ய - ஆன்மா
- என்பது பொதுவாகக் குறிப்பிடும் புனித நடை.

ஆன்மா மறைப்பு நீங்கி, மலமகன்று, தானேயாய், வகர அருளை எய்தி, சிவத்தைச் சார்ந்து வீடு பெறல், ஐந்தக்கர நுட்பம்.

அடைக்கலம்

71. தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை ஆண்ட
72. வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

பதவுரை:

தத்துவ நிலையைத் தந்து - (தத் த்வம் - தானே அது என்று) உள்ளதன் நிலையை
விளக்கி உரைத்து,
எனை ஆண்ட - எளிமையனை அடிமையாக்கி ஆட்கொண்டு,
வித்தக - மேலான,
விநாயக - ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத முழுமுதலே,
விரை கழல் சரணே - அருள் மணம் நிறைந்த உனது திருவடிகட்கே அடைக்கலம்.

தத்துவம் - உள்பொருள். நிலை - நிலையான வீட்டை நினைவறுத்தியது. எனவே, நிலையிலா உலக நிலைக்கு மாறான வீடுபேறு என்பது, இங்குக் குறித்த பொருள். தந்து - உபதேசித்து எனும் பொருட்டு.

உலகியல் தலைவர் தோன்றுவர்; தம் மன நிலைக்குத் தக்கபடி மக்களை ஊக்குவர்; ஊக்குதல் உபதேசத்தால் நலமும் விளையும்; தீங்கும் நேரலாம். இறுதியில் அத்தலைவர் மறைவர். எம்மான் கணபதி என்றும் உள்ளவன்.

விகற்பம் இலாதான். அன்றும் இன்றும் என்றும் அமலன். அப்பரமன் ஒருவனே ஆன்மாவின் சிறுமையை அறிபவன், சிறுமையை விலக்கிப் பெருமையில் உயிரை பிறங்கச் செய்பவன் அப் பெருமான்.

எனை என்பது, சிறுமையுடைய என்னை எனும் பொருட்டு. வித்தக என்பது, விளியெனலுமாம்.

அவனிடமன்றி வேறு எவரிடம் அடைக்கலம் ஆவது? இதையறிந்தே 'விரைகழல் சரணே' என்றார். பதினாறாம் அடியில், 'ஆட்கொள வேண்டித் தாயாய் எனக்குத் தானெழுந்தருளினான்' என்றார். அதற்கு ஏற்ப, ஆட்கொள்ளற்கு உள அருள் செயல்களைச் சிறிது சிறிதாகச் செய்த பேரரறிவின் பெருமையையெண்ணி, 'வித்தக' என்றார். வித்தகம் என்பது ஒன்றிற்கும் பயன் இல்லாத தன்னையும் ஒரு பொருளாக்கி, அடிஞானத்தையும், அருளையும் முறையே தரிசிக்க அருளிய ஆற்றலை உணர்த்தியது.

'சீதக் களபச் செந்தாமரைப் பூம்பாதச் சிலம்பு' என்று திருவடிப் பெருமையை ஆரம்பித்து, நூல் நிறைவிலும், 'விரைகழல் சரணே' என முடிக்கும் மங்கல அற்புதம் மறக்கத் தகுவதன்று.

திருவடி - சொருப நிலையில் பரிபுரண ஞானம்; பரிபுரண ஞான அத்தன் அருளிய பரம உபதேசத்தை, உணர்ந்து உருகிப் பாடிய உபநிடதம் இது. ஆதலின், சிவஞான வேட்கையர்க்குப் பல நுட்பங்களை நினைவுறுத்தும் இந்நூல் என்பதும் இயற்கைதானே!

மணம் பொருந்திய திருவடி மலர் என்பார், 'விரைகழல்' என்றார்

ஞானம் பக்தியாகிய சாதனங்கள், திருவடி நிழலில் இருத்திப் பேரின்பப் பேற்றைப் பெறச் செய்யும். ஆதலின், திருவடி வழிபாடு, எம்மதமும் சம்மதிக்கும் இன்பநடையுடையது வேதம் கணபதியின் நாதம். ஆகமங்கள், அப்பெருமானை ஆராதிக்க உரைத்த அருள்முறைகள். உபநிடதங்கள் விக்கிநேசர் உயிர்ப்பு. ஓங்காரம் அவர் திருமேனி. அகத்தும் புறத்தும் வாழ வழி கற்பிக்கும் அந்த வரத கணபதியின் அருளாக்கத்தை, விரித்து இந்த அருள் நூல் விளம்புகின்றது

